

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjasniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 17. LISTOPADA ROKU 1797 W PIĄTEK

UNIWERSAŁ Rządzącego Gubernią Litewską General-Eelt-Marszałka Xiecia
Repnina. Do wszystkich Litewskich Obywateli.

Łaska najwyższa Najmiłościwszego MONARCHY naszego IMPERATORA; po tylekrotnie przez rozmaite osoby okazana dla Narodu Litewskiego, kazała sprawiedliwie oczekiwać nie tylko najskrupulatniejszej od onego najpoddanniej-
szej wierności; lecz nadto wszelkiej ile byż może gorliwości o służbę, i po-
święconą JEGO IMPERATORSKIEY Mości Osobę; przeciwnie wszakże wpo-
śród tego obdarzonego Narodu; znalazły się niektóre wyrodki; co zapomniawszy
na honor, obowiązki, przysięgę; prawa, a nawet i Boskie; w bezbożnym i zbrod-
niczym obłąkaniu targneli się kleić spisek przeciwko Samowładney JEGO IMPE-
RATORSKIEY Mości; od BOGA Jemu darowanej władzy; i przeciw pokoio-
wi własneyże swojej Ojczyzny. Ten niecny onych postępek odkryty został
zupełnie; a sami zbrodniarze; dla odebrania należnego podług prawdy ukarania
dokąd należy są odesłani; Litewscy zaś wierno-poddani; ażeby z ohydnym obrzy-
dzeniem, wiedzieli którzy to są takowi krzywd przyzięźni występicy; narusza-
jący wszelkie prawidła uczciwości i obowiązków; na publiczne więc onych po-
hanbienie, kładną się tu onych niegodne imiona;

1. Aureliian Dombrowski, Starszy Trinitarski, Klasztoru w mieście Bere-
steczku; w Gubernii Wołyńskiej położonego.

2. Wacław Ziolkowski, Xiądz Zakonu Benedyktynów; i Spowiednik Kla-
sztoru Benedyktynek Wileńskich.

3. Xiądz Faustyn Ciecierski, Przeor Dominikanów Wileńskich.

4. Sebestyan Ciecierski, Porucznik bywszych woysk Litewskich.

5. Józef Czarnowski, Łowczy Mściławski.

6. Michał Grabowski, Patron mieyski Wileński.

7. Stanisław Judycki Syn General Leytnanta bywszych woysk Polskich.

8. Stanisław Kondratowicz Professor.

9. Franciszek Pazdzierki, zawiadowca Juryzdyki Wileńskiej, do Xcia Re-
dziwiła należney.

10. Ignacy Snieszko Sedzia Ziemski Kobryński.

11. Gabryel Siestrzewitowski, Pisarz Ziemski Kobryński.

12. Tadeusz Siestrzewitowski Regent Ziemski Kobryński.

Smutno i nadto jest bolesno, widzieć w nich zacny stan Szlachecki, i naidować między niemi osoby poświęcone służbie Wzzechmocnego BOGA, ile dawcy wszego dobra, tyle nieubłaganego mściciela podobnych przeciwnych Jemu występku. Lecz niegodni już są oni nie tylko swojego Urodzenia i nazwiska, ale też nawet aby się ludźmi mianować mogli. Ażeby wszelako w takich okolicznościach, oddzieleni byli wierni, i przez to poważani poddani, (dla których zawsze zachowany będzie wzgląd przyzwoity,) od podobnych bez czci osób; uwiadamiają się więc wszyscy pierwsi, dla należnej ich ostrożności, ażeby przez wzgląd na własny pożytek i wspólną spokojność, starał się każdy wszelkimi sposobami, iżby pomiędzy niemi cierpieni nie byli obrzydliwi naruszy-ciele wszelkich świętych związków krajowych i Towarzystwa ludzkiego, i jeśliby pomimo wszelkie nadzieje, okazać się gdzie takowi mogli, iżby niezwłocznie o tym donosili Rządowi, podług istotnej treści swojej przysięgi; w przeciwnym bowiem zdarzeniu, jeśliby się okazało, że kto o podobnych wyrodkach i ich zbrodniczych wiedział zamysłach, Rządu zaś o tym nieuwiadomił, taki sprawiedliwie poczytany będzie za ich współnika, czego się jednak nieoczekiwa-ło żadnym szacownym i wier-nopod-nym. w Wilnie dnia 13 gbra 1797 Roku.

Xiąże Mik ay Repnin. (MP.)

z Petersburga 3. Października.

Podpółkownik Müller otrzymał stopień Półkownika. Półkownik Goremikicz został General-Majorem, i Szefem *Susdańskiego* regimentu muszkietyerow. General-Major Xże Cicianow na własną proźbę od służby uwolniony. Podpółkownicy: *Von-Klugen*, *Kuris*, *Chruszczow*, *Denisow* 5, *Howajskoi*, *Pantelejew*, zostali Półkownikami. General-Major *Görlitz* na własną proźbę uwolniony od służby z dozwoleniem noszenia mundur. Półkownicy *Efsen* 2, *von Brinken*, podniesieni do stopnia General-Majorow i Szefow, pierwszy *Sofskiego* Kirasyerkiego, drugi *Smoleńskiego* Dragonii regimentu. Podpółkownicy: *Kosens*, *Czeretowow*, zostali Półkownikami. General Majorowie Artilleryi, *Afrosin*, i *Wiereschczagin* na własną proźbę od służby uwolnieni przy zachowaniu pensyi dawniejszey i mundur. Podpółkownik *Ekespar* został Półkownikiem; Półkownik Xiąże *Bagratiow* General Majorem i Szefem Regimentu Huzarow na miejscu General Majora *Borowskiego*. Ataman Czarnomorskich Kozaków *Kotlarewski* Półkownikiem.

Tajny Konsyliarz *Troszczyński* następującym osobom donosi, iż proźby ich do Tro-ru podane zostały nieprzyjęte: Wdowa *Mir-ska* Szlachcianka w Uieździe *Dziśnieńskim*. *Topolski* w *Brastawskiej* Diecezyi. Wdowa *Wereszczyńska* w *Połockim*. Kapitan *Komorowski*, Sekretarz *Antonowicz*, Afsesor *Pawłowski*, Wdowa Polka *Szambollanowa* *Olszewska*, Bywszy Porucznik *Lubecki*. Xiąże *Michał Lubomirski*, *Węgrowiecki* Plenipotent, Wdowa *Kożuńska*, Prłat *Łucki*, Porucznik *Nowomiej-ski* Chorąży *Połonński*, Bywszy Major *Plater*, *Marwa* *Hufszarzewska*, Porucznikowna, *Jan Bartoszewicz*, Książdz *Katolicki* *Wunibald Mejer*, *Dunaiewski*, *Suszyński*, *Stucki* obywatel. *Ickowicz*, *Polski* *Rotmistrz* *Przyszychowski*, *Szla-chcie* *Kijowski* *Sakowicz*.

z Wiednia 1. Listopada

Chociaż niedawno zapewniłi niektórzy, że przed ratyfikacją żaden artykuł traktatu zaw- tego w *Passeriano* wiadomy nie będzie; dziś jednak zarzucona prawie stolica jest rozmaitemi doniesieniami, z których jedne Rzekę *Adige*, drugie *Mincio*, inne natomiast *Oglio* naznaczają za granicę Monarchii *Austryackiej*. To tylko pewna, iż *Cesarz* Jmść własną re- ką pisał do Xiążęcia *Modeńskiego* zapewniając, iż przy podpisaniu z *Francją* ugody interes jego i familii przepomniany nie był *Armia Węgierskich* insurgentow z pospolitego rusze- nia rozkaz odebrała rozesć się do domow swoich. *Francuzki* zaś trzy diwizye nad *Isonzo* i *Taglimento* stojące do tych czas, cof- nęły się do *Lombardii*; reszta poydźcie nie- bawiac za pierwszymi; z kąd; wnosić można, iż znaczna część *Weneckich* krajow, nam się dostanie.

Generał *Mack* w nagrodę znakomitych usług pod czas terazniejszey wojny, otrzy- mał stopień Generala artilleryi. *Cesarz* Jmść wczora powrócił z *Laxenburg* do tutejszey stolicy z całą familją. Wszystkie przygoto- wania woienne w całej Monarchii już ufały; woyskom ciągnącym do *Włoch* lub do *Ren- rokaz* dano wstrzymać się w drodze, i na dawnieysze powracać stanowiska; dowod iż się nie trzeba lękać żadnych trudności wzglę- dem ratyfikacyi. Papiery bankowe *Wiedeńskie* spadły znacznie gdy bliżkie było do woj- ny podobieństwo, trzema teraz procentami w górę poszły. Za powrotem *Hrabiego* do *Cobenzl* dowiedzieliśmy się, iż traktat pod- pisany został w *Palacu Campo Formio* w równej odległości leżącym od *Udine* i *Pas- seriano*.

Z *Münich* mamy doniesienie, iż w rze- czy samey General *Francuzki* *Desaix* prze- leżdżając przez miasto pomienione ze *Włoch*

do Strasburga, upominał się u Elektora Smei Palatino Bawarskiego o wypłacenie 10. milionów liwrow, pr. yre czonych zeszłego roku Generalowi Moreau przez Stany Bawarskie za umówione z niemi broni zawieszenie; chociaż Elektor tego nie potwierdził, pogroził mu teraz Desaix rozpoczęciem wojny, jeśliby żądaniu zadość nie uczyniono. Zwraca się też raz ciekawość powszechna do ugody, która ma nastąpić między Francją i Rzeszą Niemiecką. Kongres nastąpi w krótko; w Kapsztad czyli też w innym miejscu będzie zwołany. rzecz wątpliwa; to pewna, iż oprócz pełnomocników stron woliujących, nikt na nim nie ma się znajdować.

z Paryża 28 Października z Gazety Berlińskiej.

Wiadomość o podpisaniu w Udine pokoju z Cesarzem ogłoszona została kilkominutowym z armat strzelaniem. Radosć obywatelów powszechna; miasto wieczorem iluminowane. W gazetach czytamy następującą treść traktatu, z tym dodatkiem, iż autentyczności warunków zaręczyć nie można.

Traktat pokoju zawarty między Rzpłtą Francuską i Cesarzem Jmścią, Królem Węgierskim i Czeskim

Cheąc ugruntować pokoy trwały, które go zasady położone były w Leoben 18 Kwietnia, Cesarz Jmść wyznaczył Pełnomocników: Margrabię de Gallo Ambassadors Naroditawskiego, Hrabie de Cobenzl, Generala Meerfeld i Barona Degelmann; Rzpłta zaś Francuska Generala Buonaparte kommanderującego en Chef armią we Włoszech; wyz rzeczeni Ministrowie zgodzili się, po zamianie listów wierzitelnych, na warunki następujące:

1. Będzie pokoy nienaruszony między Cesarzem Jmścią i Rzpłtą Francuską; żadne z kontraktujących Mocarstw. nieprzyjaciółom drugiego postłkow dawać nie może.

2. Wraz po zamianie ratyfikacyi terażniejszego traktatu, zdjęty będzie sekwestr włożony na majątek obywatelów obu stronnych z przyczyny wojny teraz ukończoney; dochody z nich wybrane procenta od summ skarbowi pożyczonych zaległe, powrócone będą.

3. Cesarz Jmść swoim i następców imieniem odstępuje Rzpłtey Francuskiej praw swoich do Niderlandu przedtym Austryackiego, nic zgola nie wyłączając.

4. Długi przed wojną hypotekowane na prowincyach Belgickich, Rzpłta Francuska obowiązuje się zapłacić. Przed zamianą ratyfikacyi Ministrowie Cesarzowi Francuzkim oddadzą rejestrowanych dokładny.

5. Zezwala Cesarz Jmść ażeby Rzpłta Francuska została w dzierżawie wieczney wysp przedtym Weneckich: Corsou, Zante, Cephalonia, S. Maure, Cerigo i innych, jakoteż Butrinto, Larta, Vonizza, i wszystkich

osad Weneckich w Albanii niżej odnogi Ladrino leżących.

6. Rzpłta Francuska zezwala, ażeby Cesarz Jmść zezwolenia wazy dawał Rzpłcie Dahnocy. W tym celu wyśle Cesarz ro. misję do Rzymu i okolicznych i prowincye lądowe z wyjątkiem krajów i ziem, które miały, odnoga z wyjątkiem i hr. i ora początek biologic w tym celu, ciągnąc się bieżąc do Garofala; z tamtego przystanie jezicno Garofala Lacise. z tam do wyjątkiem; tę zaś linią Oficjalowic do Insubrow wyznacza z obu stron przed ramiona ratyfikacyi. Co dany, a jako linia graniczna posiada przez siebie; cały lewym brzegiem i rzeki aż do wyscia Adriatu Ligeo. potem do Lido Legnano na brzegu prawym, około którego leżący kraj na 3 tyłate sądzi od murów własnością będzie Cesarza Jmści. Następnie przystanie linia lewym brzegiem kanału Bialego, rzeki Turlaro, i kanału Poliffena do wyscia onego w rzekę Po; z tam do strażnicy utnogi, trzymając się zawsze brzegu tej rzeki i ewe go.

7. Cesarz Jmść odstępuje Rzpłtey Cisalpińskiej wszystkich krajow, które miał we Włoszech przed wojną.

8. Cesarz Jmść uznaje Rzpłtę Cisalpińską za narod wolny i nierodległy. zis Rzpłta skład się będzie z Lombardzi, Austryackiej, Bergamo, Frenia, Crimea, Duchwa Mantuańskiego, Pesstera, krajow Weneckich artikuliem 6 rze ojętych, Modeny, Massa Carrara, Bononii, Ferrary, Romani.

9. We wszystkich krajach ustatkowanych oprócz zdjęcia sekwestru, pozwala się mieszkancom czas trzyletni do wyprzedania majątkow, jeśli do innego kraju przenieść się chcieli.

10. Długi na tychże krajach na wzajem ustatkowanych hypotekowane, ten narod opłaci, do którego kraj należeć będzie.

11. Żegluga na rzekach i kanałach granicznych we Włoszech zupełnie wolną i wspólną będzie, tak iżby żadna strona, ani cel ustanawiać, ani statków zbroynych utrzymywać mocha nie była.

12. Przedaz rozmaitego rodzaju majątkow w kraju Weneckim dokonana na utrzymanie armii Francuskiej, aż do podpisania traktatu, ważna jest i nieodzowna.

13. Archiwa i plany militarne twierdz rozmaitych wiercie obu stron wrócone będą komu się należy.

14. Mocarstwa kontraktujące przyrzekają sobie nawzajem wszelkie czynności by tylko mogło posłużyć do utrzymania w ich kraju wewnętrznego spokoynosci.

15. Niewłócznie będzie zawarty traktat handlowy między Cesarzem Jmścią i

Rzplta Francuzką, na zasadach takich, które-
by zysk równy obu narodom zapewniły. Nim to nastąpi wszystko się utrzymuje na tym
stopniu jak przed wojną.

16. Żaden obywatel w Prowincjach Au-
stryjakom lub Francuzom odstąpionych, za o-
pinie polityczne, postęпки ciwilne, militarne,
lub handlowe, cierpieć nie będzie, wszystko
śłowem idzie w zapomnienie, co się stało w
czasie wojny.

17. Cesarz Jmć zachowując neutral-
ność najsćciszejszą, nie dozwoli żadnemu z
Mocarstw wojujących wprowadzać do por-
tów swoich razem więcej nad 6 uzbrojonych
okręgow.

18. Cesarz Jmć nadgradzając Xiu Mo-
deńskiemu i następcom jego straż krajow dzie-
dzicznych we Włoszech, obowiązku się ustą-
pić onemu Brisgaw czyli Szwabii Austry-
acką.

19. Majątek Arcy Xcia Karola i Arcy
Xiężny Krystyny leżący w Niderlandzie, po-
wrócony im będzie, pod warunkiem, iż każą
go wyprzedzić w ciągu trzech lat następują-
cych. Toż samo uczyni Arcy Xże Ferdinand
w Rzpltey Cisalpińskiej.

20. W Rastadt odprawi się kongres, je-
dynie złożony z Pełnomocników Rzeszy Nie-
mieckiej i Rzpltey Francuzkiej dla przywró-
cenia pokoju, co nastąpi za dni 30 po ratifi-
kacyi.

21. Brance wojenni wymienieni, zakła-
dnicy oddani będą.

22. Kontrybucye ustają w dzień zamia-
ny ratyfikacyi.

23. Cesarz Jmć i Rzplta Francuzka
dawniejszy ceremoniał zachowają, jak był
przed wojną, względem pierwszeństwa Rzplta
Cisalpińska Weneckiej miejsce i stopień mieć
będzie.

24. Do tego traktatu należy Rzplta Ba-
tawow.

25. Ratyfikacya onego nastąpi w dniach
nawiększych 30:

Podpisano w Campo Formio pod Udine
17 Października r. 1797.

Buonaparte.
Gallo.
Cohenzl.
Meersfeld.
Degelmann.

Direktoryat wykonawczy stanowi i
podpisuje ten traktat pokoju z Cesarzem Jmćią
zawarty imieniem Rzpltey Francuzkiej przez
obywatela Buonaparte Generała en Chef armii
Włoskiej; według danych onemu instrukcyi,
d. 5. Brumairé r. 6. Rzpltey.

Lareveillere.

Tegoż dnia postanowił Direktoryat: 1.
Bez żadney zwłoki będzie zromadzona nad
brzegami Oceanu armia, która Angielską ma
się nazywać. 2. Obywatel General Buonaparte
będzie oney najwyższym Kommandan-
tem. Nim zaś ze Włoch powróci, General
Divizyi Desaix dow. doć powhien, i na ten
koniec uda się co rychley do Rennes. 3. Mi-
nistrowi wojennemu zlesono jest wykonanie
tego rozkazu.

Lareveillere.

Tegoż dnia jeszcze: Direktoryat zważa-
jąc, iż Królowa Portugalska zamiast ratifiko-
wania pokoju zawartego niedawno w Paryżu
po upłynieniu pozwolonych na ten koniec dni
60 oddała twierdze swoje i porty znaczney-
sze woyskom Angielskim; stanowi: Traktat
miedzy Francją i Portugallią podpisany lecz
przez Królowe nie ratyfikowány, za nie był
ogłasza się; Minister zaś interesów zagranic-
nych doniesie Kawalerowi d'Aranjó Daze-
vedo Posłowi Portugalskiemu, ażeby z granic
Francuzkich wraz ustąpił.

Lareveillere.

Direktoryat na piśmie donosił Radom
narodowym o podpisaniu z Cesarzem trakta-
tu, którego kopia przysłał prosząc o roztrzą-
szenie i ratyfikacyę. Po stały zatem radom
sne w Izbach okrzyki; pośród których Jean
de Brié „Zgromadzenie, rzeki, Przewodzące
„plnie rozważać będzie sprawiedliwość,
„pryzwoitość, i gruntowność tego traktatu;
„my zaś Reprezentanci, których potwarcy
„nie raz używali sprawcami klęsk oyczy-
„stych, my którym zuchwale przypisywali
„chęć przedłużenia wojny, winszujemy dziś
„sobie, żeśmy pokoy upragniony, źródło
„narodowey szczęśliwości, przecie znaleźli.
„Dziś wspierać ubogich, dziś sprawiedliwość
„domierzać wierzytelom krajowym zacznie-
„my. Wnoszę więc, ażeby co 5 lat w potomne
„czasu dzień ten święcili urodzyscie, który
„przelaniu krwi ludzkiej koniec położyl.
„ Grecy mieli swoje Olimpiady, &c. „

Wnieiono jeszcze, ażeby dla Generała
en Chef Buonaparte i towarzyszy chwaly
jego napisac uroczyty wyrok; iż się dobrze
zasłużyli Oyczyźnie i ludzkieniu narodowi.
Odłożono wszystko do dalszego czasu; czyta-
no zaś traktat, i głośnym okrzykiem: *illich
zyje Rzplta* posiedzenie zakończone. Pod czas
następującego czytano rappört, jakim sposo-
bem spisek Royalistów na wyspie Corsyce od-
kryto i zniszczono; do czego nawiększy się
przyłożyli urzędnicy Pówiatu Liamone, któ-
rym zasłużonych nieoszczędzano pochwał,

Gdy jednak niektórzy z Renrezentantów
zapytać się chcieli, dla czego Corsyce ma za-
logę ledwie 1500 ludzi wynoszącą? żadney
odpowiedzi nie dano; gdyż ten interes do Di-
rektorow należy; dowod w jakim dziś po-
szanowaniu i względzie ich prerogatywa.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 17. LISTOPADA ROKU 1797. W PIĄTEK.

Dokończenie z Paryża.

Listy ze *Włoch* przechodzące jednostrajnie donoszą, iż *Genueńcykowie* chcą być przyłączeni do *Królestwa Francuzkiego*; żądne o nich wzmianki nie uczynił traktat określając granice *Cisalpinijskie*, to pewna iż stał się *Liguria* dotąd odrzucała naleganie nowych Republikantów względem łączenia się z nimi w jedno cisło. General *Beurnoville* odebrał rozkaz powrócić do *Paryża*. *Lacroix* Posel do *Batawów* wyznaczony, ma się starać, ażeby Zgromadzenie ich narodowe nie mieszkać utworzyło konfederacyą nie tak chęci, jako raczej potrzebom obywatelów dogodną, któraby rozróznione umysły skojarzyła. Jego będzie obowiązkiem nakłonić *Batawów* do uzbrojenia na własną następującą flotę nową, na miejscu tej którą niedawno *Dunman* zabrał i rozgromił. *Buon parte* donosił Dyktatorom, iż z pieniędzy które mu od potrzeb wojskowych zbywają, utrzymywać będzie flotę od 12 okrętów liniowych i fregat 15, które już ma uzbrojone pod kommandą Admirała *Brueys*. Mówić nie przestają, iż wojenny Minister *Scherer* wkrótce urząd złoży; następcą jego być ma General *Ernouf*, Szef przedtym General Sztabu *Sambry* i *Mozy*. General *Berhier* przybył z *Udine*.

z Wenecyi 20 Października z Gazety Frankfortskiej.

Wczora dwóch kuryerów odebrała mi niecierpliwie tymczasowa od Ministrów swoich z *Udine*, *Dandolo* i *Bataglia*. W listach ich wyczytaliśmy naysympatyczniejszą wiadomość, iż po długiej nad inne konferencyi pokoy d. 17 został podpisany, a Szef General Sztabu *Berthier* z traktatem odjechał do *Paryża*. O warunkach tyle wiadomo, iż są zyskowne *Cesarzowi*. Tym sprawiedliwszą jest ciekawość nasza, im bardziej przekonani jesteśmy, że los kraju *Wenckiego* teraz być musi nieodwrótnie zadecydowany. Za dni kilka spodziewamy się wkroczenia do miasta licznej dwizyi wojsk *Francuzkich*; mają tu obchodzić pamiętkę pogrzebową Generala *Hoche*. Wyznają Republikanie, iż nigdy żadnemu wodzowi honoru większego po śmierci nie czyniono. Mianowicie odwołała do *Wenecyi* Ob. *Bataglia* przez oszczędność: oświadczył *Buon parte*, iż Muncypalność nie jest mocna to uczynić, i zatrzymał u siebie Miniura.

Cale miasto trwogą napelnione było z okoliczności odkrytego niedawno spisku, dziś się pokazuje, iż rzecz cała zmyślona była złośliwie na rozjątrzenie umysłów, i zafszczenie większej niżeli już jest w domu niezgody. *Certato* w czasie rewolucyi z więzienia wypuszczony, ostrzegł niektórych obywateli w potajemnie, iż jest w porozumieniu z Dworem *Wiedeńskim*. Na dowód ukazując zmyślone pisma, uwiodł kilku Oficyerów *Słowiańskich*; spiszek odkryto; a General *Balland* użył środków ostatecznych; domagał się nawet, ażeby muncypalność rządzić przestała; zachowała ona jednak władzę, dając 60. osob zgrona swojego w zakład wierności; tych do *S. Giorgio* zaprowadzono.

Buonaparte lepiej o wszystkich wiadomości, zgnął pospółch wodzowi, odwołał go, i Kommandantem *Wenckim* naznaczył Generala *Serrurier*. Wszystkich aresztantów na wolność wypuszczono, wyjąwszy onego *Certato* i *Słowaków* przezeń oszukanych. Wyznał złościvca, iż nie miał żadnych z *Wiednia* instrukcyi; lecz się spodziewał wielkiej nagrody, gdyby rzecz przywiodł do skutku. *Buonaparte* oświadczyć kazał nieukontentowanie swoje Muncypalnóm *Giuliani*, *Sordina*, *Benini*, *Vidinaro*, *Ferro* i *Dandolo*, którzy w opiniach swoich zawsze okazywali się nadto skłonni do układów *Jakobinskiich*.

z Madrytu 2 Października z Gazety Frankfortskiej.

Opóźniona ratyfikacya traktatu między *Portugallią* i *Francją* zawartego, zastanawia tutejszych polityków. Powstanie jest rozumienie, iż Gabinet *Londyński* pogroźkami czyli też obietnicami swojemi tego dokazał, że *Królowa* *Jasé* obrazi narazić naród cały na pewną zgubę, niżeli odstąpić przywierza z *W. Britannią*, której posilkom *Dom Bragancki* winien jest koronę. Inaczej jednak mają niektórzy nadzieję, iż do wojny nie przyjdzie. Ale jakim sposobem zniewolę *Anglików*, ażeby z zajętych twierdz i portu *Lisbońskiego* dziś ustąpili dobrowolnie? z portu *Lisbońskiego* którego dzierżenie, tyle im zysków przynosi na wojnie terazniejszej.

z Genui 14 Października z Gazety Frankfortskiej.

Nowa *Ligurow* konfederacya zupełnie jest

ukończona; rząd tymczasowy już roztrząsał dzieło wielkie na dwóch posiedzeniach. W niektórych artykułach uczyniono odmianę. Drugi przyznaje ludowi samowładność, trzecim religia Katolicka, jaką przodkowie nasi uznawali, ogłoszona jest panującą. Zgromadzenie Prawodawcze dzielić się będzie na dwie izby; do jednej z nich 80, do drugiej 40 osób wchodzić powinno. Rada wojskowa na śmierć skazała tych nawet, którzy będąc dowódcami ostatnich rozruchów, użli za granicę. Francuzom nie mającym zaświadczenia od Ministra *Faypoult* ustać z kraju kazano. Sporządzono rejestr Szlachty, która ma zwrócić Rządowi 4 miliony liwrow Generalowi *Buonaparte* zapłaconych. Liczba osób wynosi 116. Doria wyliczy 140 tys. liwr. *Balby* 80. i tak dalej. Wiele osób z więzienia wypuszczono.

z Roveredo 23. Października z Gazety Berlińskiej.

Na początku teraźniejszego miesiąca *Haller* Kommissarz Francuzki generalny Administrator dochodów i kontribucyi *Włoskich* zachawszy do *Mantui* przedał *Republiki Cisalpińskiej* w szkiełko dobra Koronne w tym Księstwie leżące za 3. liwrow miliony. Po zawartym pokoju rozszedł się Kongres w *Udine*. Cesarscy Pełnomocnicy udali się do *Wiednia*; *Buonaparte* do *Mediolanu*. Wojska Francuzkie zmerczą ku *Wenecyi*. *Cisalpińskie* do *Ferrary*.

z Colonii 29 Października z Gazety Berlińskiej.

General en Chef *Augereau* dziś przybył pod mury nasze; na polu potkał go General *Macdonald* (którego *S. Just* złożył z urzędu, iż nazwisko miał nie Republikańskie) na czele całej wojska diwizyi; z Inspektorem Kawalerii *Huodenville* i Kommanderującym w krajach południowych *Trigny*. Skoro z armat o przyjeździe Wódza znak dano, uderzylimy we wszystkie dzwony, i mieyskie kompanie z chorągwaniami paradować zaczęły. *Macdonald* który wojska swoje w najlepszej karności i porządku zwykł utrzymywać, kazał im rozmaite czynić manewry; z tych ukontentowany *Augereau*, odprawił wiażd do miasta wspólnie pośród wielkiego tłumu Generalów i wyższych Officerów.

z Strasburga 26. Października z Gazety Berlińskiej.

Generałowie *Lefevre* i *Cherla* odiaszali z Generalem en Chef *Augereau* do *Creutznach*. *Desaix* teraz Kommanderujący skrzydłem prawym armii *Niemieckiej*, zwiedza oney stanowiska na brzegu prazym *Renu*. Główna jego kwatera w *Offenburgu*. Zawczora General *Montaigu*, który r. 1795. nie potkany przez Generala *Pichegru* poddał *Manheim* Feld-

Marszałkowi *Wurmser*, oskarżony, i aresztowany, po dwuletnim blisko oczekiwaniu usłyszał wyrok dla siebie pomyślny sądu wojskowego, który uznał niewinność jego. Według listów z *Berne* odebranych, *P. Wickham* został przywołany do *Londynu* od Rządu *Angielskiego*, i już miał audiencyą pożegnania. Z tą się pokazuje, iż Dwór *Londyński* był ostrzeżony o niepospolitej pretensyi *Direktoryatu*, i uprzedził decyzją *Szwajcarskich Cantonow*, która jednej lub drugiej stronie być mogła nie dogodną. Cóżkolwiek jest, *Szwajcarowie* szczęśliwie ten interes zakończyli. Senat *Berneński* dwóch Posłów do *Paryża* wysłał, chcąc dać *Direktoryatowi* dowód szacunku swojego. Kilka osób znaczniejszych, które z *P. Wickham* w ścisłym związku były, z urzędów złożono. Wyżani *P. Rowie* zlecenie mają traktować z Ministrem u interesów zagranicznych o zabezpieczenie granic, mieszkanie Emigrantów w *Szwajcarach*. I Posła w *Berne* *Angielskiego*.

Od brzegów *Renu* 30. Października z Gazety *Frankfortskiej*.

Z *Worms* donoszą iż General *Augereau* zabronił wszelkich kroków dążących do *Cifrenanizacyi*. Inni twierdzą; że *Direktoryat* zniuczemnił wszystkie czynności *Kommissyl* w *Bonn* zasiadających.

z *Bruxelli* 22 Października z Gazety *Courier du Bas-Rhin*

Kardynał *Frankenberg* Arcy Biskup *Mechliński*, Równy w rewolucyach za panowania *Jozefa 2* został aresztowany; przyprowadzono go z *Mechlinu* do więzienia tutejszego w nocy zawczora. Przyczyną zniewagi jemu wyrządzonej jest, nie tylko odrzucenie przysięgi pretendowanej od *Direktoryatu* na nieważność dostojności Królewskiej, lecz podobno bardziej oświadczenie zbyt głośne, iż nie zna na świecie żadney władzy, któraby go zniewolić mogła do tego postępku religii i sumnieniu przeciwnego, ponieważ władzę Duchowną od Boga ma nie od ludzi. Mówią iż Kardynał będzie na deportacyą skazany; nie daley jednak jak do krajów za *Renem* leżących. Lękając się dalszey podróży Arcy Biskup wezwał lekarzów, którzyby nie podeyrzane świadectwo dali rządowi, w jakim stanie zdrowia się znajduje; w k jego podeyrzany lękając się każe, aby nie upadł pod ciężarem prześladowania tak srogiego.

P. S. Kardynał Arcy-Biskup wyrokiem *Direktoryatu* skazany jest na deportacyą do krajów za *Renem* *Niemieckich* i dziś rano pod eskortą Kawalerii z tą wyjechał. Głoszą iż wielu z przedniejszych Duchowieństwa tenże los potka za niewykonanie przysięgi.